Dosarul nr. 2-653/26
(2-26082538-24-2-30062026) 14 august 2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Judecătoria Criuleni (sediul Central)
Instanța de judecată în componența:
Preşedinte de şedinţă, judecător Cimbir Nadejda
Grefier Cotruța Irina

în prezența:
reclamantului - Pisarenco Iurie
reprezentantului reclamantului Pisarenco Iurie – avocatul Maștalin Tatiana, în baza mandatului nr. 2118129 din 22 aprilie 2026
reprezentantului pârâtului Primăria satului Pârâta, raionul Dubăsari – primarul Soltan Iurie
în lipsa:
reprezentantului pârâtului Consiliul sătesc Pârâta, raionul Dubăsari

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantului Pisarenco Iurie, avocatul Maștalin Tatiana împotriva Primăriei satului ***** și Consiliului sătesc *****, r-nul Dubăsari, cu privire la încasarea plăților suplimentare pentru reținerea plăților salariale la eliberarea din funcție, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

I. ASPECTE GENERALE DE PROCEDURĂ:
Cauza civilă a parvenit în instanță la 30 iunie 2026 și examinată pînă la 11 august 2026.

a c o n s t a t a t:

II. ÎN FAPT:
1. La 30 iunie 2026, reprezentantul reclamantului Pisarenco Iurie, avocatul Maștalin Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului ***** și Consiliului sătesc *****, r-nul Dubăsari, cu privire la încasarea plăților suplimentare pentru reținerea plăților salariale la eliberarea din funcție, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, a invocat că în baza concursului pentru preocuparea funcţiei de director al Casei de cultură din s. ***** r-nul Dubăsari, conform Dispoziţiei cu privire la numirea în funcţie nr. 06 din 15 ianuarie 2016, emise de Primăria s. *****, Pisarenco Iurie a fost angajat în funcţia de director al Casei de cultură din s. *****.
3. La 20 ianuarie 2024, Pisarenco Iurie a fost preavizat despre lichidarea fucției de director din *****2024, conform dispozitiei nr. ***** din 20 mai 2024.
4. La *****2024, Pisarenco Iurie a fost eliberat din funcţie, conform ordinului din *****2024. Plățile cuvenite la eliberarea din funcția ocupată nu i-au fost eliberate, motiv pentru care dânsul s-a deplâns la Inspecţia teritorială de muncă Chișinău.
5. Prin răspunsul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău nr. P-429 din 11 decembrie 2024, s-a constatat că administrația Primariei s. ***** nu a calculat și nu a achitat sumele cuvenite la eliberarea din funcţie și, anume: 13.428,39 lei, contrar prevederilor art. 143 din Codul muncii, precum si l-a informat pe reclamant că conform art. 330 din Codul muncii, în caz de reţinere din vina angajatorului a plăților în caz de eliberare, salariatului i se plăteşte suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, iar litigiile ce tin de repararea prejudiciului material cauzat salariatului se examinează în instanţa de judecată în condițiile prevăzute de art. 354-355 din Codul muncii.
6. Prin cererea personală din 23 ianuarie 2025, reclamantul a solicitat pârâtului achitarea sumei datorate de 13.428,39 lei și a penalității pentru întârzierea achitării pe perioada *****2024- 23 ianuarie 2025, în sumă de 7.533,3 lei, făcând referire la răspunsul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău din 11 decembrie 2024.
7. Ulterior, la 28 ianuarie 2025, pârâtul a efectuat transferul doar a sumei datorate în mărime de 13.428,39 lei, iar penalitatea pentru întârzierea efectuării plății datorate nu a fost achitată până în prezent. Astfel, la 29 ianuarie 2025, reclamantul a primit doar suma de 13.428,39 lei cu titlu de îndemnizație pentru eliberare, compensarea concediului nefolosit și premiul anual pentru anul 2024.
8. Prin cererea prealabilă din 29 aprilie 2026, reclamantul a solicitat pârâtului achitarea sumei datorate pentru întârzierea efectuării achitării datoriei de 13.428,39 lei - penalității în mărime de 0,3 la suta din suma neachitata conform at. 330 din Codul muncii (pe perioada *****2024 – 29 ianuarie 2025, în sumă de 7.775,03 lei, şi pe perioada 30 ianuarie 2025 – 22 iunie 2026, în sumă de 20.464,86 lei) și a mai cerut achitarea prejudiciului moral în sumă de 50.000,00 lei.
9. Prin răspunsul pârâtului nr. 195 din 7 mai 2026, reclamantul a fost informat despre achitarea sumei de 13.428,39 lei la 28 ianuarie 2025, în rest nu s-a oferit un răspuns la celelalte solicitări de plată.
10. Prin răspunsul nr. 1364 din 2 iunie 2026 al Inspecției teritoriale de muncă Chișinău, la plângerea reclamantului nr. 1364 din 16 mai 2026, s-a comunicat despre încălcarea legislației muncii de către administrația Primăriei s. *****, r-nul Dubăsari și s-a menționat repetat despre încălcările pârâtului identificate și prezentate reclamantului în răspunsul anterior a autorității datat cu 11 decembrie 2024, nr. de ieşire P-429. La fel, s-a menționat că prin răspunsul nr. 47 din 29 ianuarie 2025 și documentele anexate de către administrația Primăriei s. ***** rezultă, că pe contul cet. Pisarenco Iurie a fost transferată suma de 13.428,40 lei, fiind în drept să solicite conform art. 330 din Codul muncii plățile suplimentare.

11. În continuare, a notat că în răspunsul pârâtului nr. 195 din 7 mai 2026, la cererea prealabilă din 29 aprilie 2026, pîrîtul și-a permis o calificare inadmisibilă a acţiunilor reclamantului ca fiind încălcări grave ale obligațiunilor de serviciu, susceptibile de a atrage răspundere materială, civilă și după caz penală - fără careva temei de drept, învinuirile și afirmaţiile purtând un caracter declarativ şi de ponegrire a persoanei ce a activat în cadrul instituției, reclamantul fiind preîntâmpinat despre: dreptul pârâtului de a sesiza organele de drept competente pentru examinarea faptelor sub aspectul elementelor constitutive ale unei infracțiuni privind gestionarea frauduloasă a patrimoniului public, deteriorarea intenționată a bunurilor și cauzarea prejudiciului instituției publice.
12. Astfel de calificări declarative și avertizarea reclamantului cu intentarea cauzei penale au un caracter neîntemeiat în fapt și în drept şi cad sub incidenta prevederile art. 330 lit. g) din Codul muncii: angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: f) reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu: g) răspîndire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat.
13. Pârâtul nu a formulat până în prezent nici o cerere sau plângere la organele de drept la acţiunile reclamantului.
14. Prin cererea repetată din 22 iunie 2026, expediată pârâtului cu calculul detaliat al sumei datorate, reclamantul a cerut repetat achitarea în termen restrâns a datoriei și a prejudiciului moral.
15. Totodată, a invocat prevederile art. 330, 329, 331, 332, 143 din Codul muncii.
16. În final, reprezentantul reclamantului Pisarenco Iurie, avocatul Maștalin Tatiana, a solicitat încasarea în beneficiul reclamantului de la Primăria satului ***** a plăţii suplimentare, în baza art. 330 alin. (2) din Codul muncii, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma de 13.428, 39 lei, pe perioada *****2024 – 29 ianuarie 2025 în sumă de 7.775,03 lei (calculul: 13.428,39 lei x 193 zile x 0,3% = 7.775,03 lei); încasarea în beneficiul reclamantului de la Primăria satului ***** a plăţii suplimentare, în baza art. 330 alin. (2) din Codul muncii, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma de 7.775,93 lei, pe perioada 30 ianuarie 2025 – 22 iunie 2026 în sumă de 11.850,***** lei (calculul: 7.775,93 lei x 508 zile x 0,3% = 11.850,***** lei); încasarea în beneficiul reclamantului de la Primăria satului ***** a prejudiciului moral în sumă de 50.000,00 lei cauzat prin reținerea nejustificată a plăților cuvenite și starea de umilință prin răspândirea în referințele scrise a informațiilor calomnioase despre fostul salariat, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
17. La 10 iulie 2026, reprezentantului pârâtului Primăria satului Pârâta, raionul Dubăsari, primarul Soltan Iurie, a depus referință, solicitând respingerea integrală a acțiunii înaintate, invocând că în urma desfășurării concursului pentru ocuparea funcției vacante de director al Casei de Cultură *****, Iurie Pisarenco a fost desemnat învingător şi numit legal în funcție la 15 ianuarie 2016, în baza Dispoziției primarului nr. 06. Pe întreaga perioadă de exercitare a funcției, conform fișei postului, reclamantul a avut în gestiune directă bunurile materiale, mijloacele fixe, echipamentele şi documentele aferente patrimoniului public al instituției. Acest fapt este confirmat prin facturi fiscale şi liste de inventariere semnate personal de acesta, cu suma totală de 36483*****,31 lei.

18. Ca urmare a reorganizării „Casei de Cultură” în „Centru Cultural” (în baza Deciziei nr. 02-07 din 3 aprilie 2024 şi în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 83/2023), Iurie Pisarenco a fost preavizat legal privind încetarea raporturilor de muncă începând cu data de *****2024, prin Dispoziția primarului nr. ***** din 20 mai 2024. Prin această dispoziție, reclamantului i s-a instituit obligația expresă, directă şi necondiționată de a transmite, în baza unui act de primire-predare, toate bunurile materiale şi documentele aflate în gestiunea sa către conducătorul artistic al Centrului Cultural, dna Alina Craijdan, în prezența comisiei de inventariere.
19. În pofida obligațiilor legale şi a notificărilor repetate expediate de autoritatea publică prin scrisorile nr. 399 din 31 octombrie 2024 şi nr. 22 din 14 ianuarie 2025, Iurie Pisarenco a refuzat în mod deliberat şi nejustificat să se prezinte pentru efectuarea procedurii de predare a patrimoniului. Acest comportament reprezintă o încălcare gravă și continuă a obligațiilor de serviciu, denotând rea-credință.
20. Astfel, din cauza refuzului continuu al fostului conducător, pentru a asigura continuitatea activității instituției, autoritatea publică a fost nevoită să constituie o comisie specială pentru preluarea şi punerea în funcțiune a bunurilor. În cadrul verificărilor efectuate de comisie, s-au constatat lipsa unor bunuri materiale, deteriorarea intenționată a unor echipamente şi lipsa unor componente esențiale ale echipamentelor muzicale. Aceste aspecte au compromis funcționalitatea bunurilor şi au prejudiciat patrimoniul public, fapt confirmat prin Actul de constatare privind deteriorarea şi neajunsurile bunurilor din Centrul Cultural ***** din data de 2 aprilie 2025. Pentru documentarea stării tehnice a echipamentelor muzicale, Primăria a solicitat informații suplimentare de la furnizorul „AUDIO-LINE” S.R.L. prin scrisoarea nr. 480 din 3 noiembrie 2025. Obligația reclamantului de a întocmi actul de primire-predare rămâne valabilă şi în prezent.
21. În continuare a notat că referitor la afirmațiile privind pretinsa neachitare a drepturilor salariale şi a altor plăți aferente încetării raporturilor de muncă, acestea sunt false şi contrazise integral de documentele financiar contabile existente.
22. În cadrul controlului efectuat de către Inspectoratul pentru Protecția Muncii suma de 13428,39 lei, a fost transferată integral la 28 ianuarie 2025 de către Primăria *****, cu destinația: „Indemnizație pentru eliberare, compensarea concediului nefolosit şi premiul anual pentru anul 2024”, fapt confirmat prin: scrisoarea nr. 48 din 30 ianuarie 2025; ordinul de plată nr. 33 din 28 ianuarie 2025, nota informativă a contabilului şef.
23. Motivul neachitării în termenul stabilit a sumei de 13.428,39 lei, rezultă în neîntocmirea la timp a actului de primire-predare.
24. La fel, a menționat că din suma achitată de 13.428,39 lei, premiul anual constituie suma 1.888,23 lei, iar conform Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, personalul din unitățile bugetare poate beneficia de premiu anual pentru rezultatele activității în anul de gestiune, proporțional timpului efectiv lucrat în anul respectiv. Întrucât achitarea sumei de 13.428,39 lei, a fost la 28 ianuarie 2025, suma de 1.888,23 lei, nu se supune penalităților, precum a fost menționat în cererea de chemare în judecată.
25. În ședința de judecată, reclamantul Pisarenco Iurie și avocatul Maștalin Tatiana, au susținut acțiunea înaintată, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat. Totodată, suplimentar au menționat că nu s-a adresat cu o plîngere față de acțiunile Primăriei cu privire la

răspândirea informațiile calomnioase, iar prejudiciul moral se solicită și pentru achitarea tardivă a plăților.

26. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Primăria satului Pârâta, raionul Dubăsari, primarul Soltan Iurie, nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acesteia din motivele de fapt și de drept invocate în referință. Suplimentar a concretizat că nu au fost efectuate toate plățile la eliberare, deoarece s-a solicitat predarea tuturor bunurilor aflate în gestiunea sa, ceea ce nu a fost efectuat pînă în prezent. După ce a recepționat prescripția Inspecției Muncii a transferat suma către reclamant.
27. În ședința de judecată, reprezentantului pârâtului Consiliul sătesc Pârâta, raionul Dubăsari, nu s-a prezentat, deși a fost legal citat despra data, locul și ora ședinței de judecată. Astfel, instanța în temeiul art. 205 alin. (4) din Codul de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului.

III. MOTIVAREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ:

28. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată în raport cu referința depusă, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată este întemeiată în parte, urmând a fi admisă parțial, reieșind din următoarele motive.
29. Potrivit art. 117 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă *„probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților”.*
30. În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”.*
31. În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă *„instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului”.*
32. Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă *„instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.*
33. În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă *„la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant”.*

34. Astfel, probatoriul administrat în speță atestă că Pisarenco Iurie prin dispoziția Primarului satului ***** nr. 06 din 15 ianuarie 2016 cu privire la numirea în funcție, a fost numit învingătorul concursului pentru ocuparea funcției vacante de director al Casei de cultură începând cu 15 ianuarie 2016 *(f.d. 35).*
35. Prin decizia Consiliului local Pârâta nr. 02-07 din 3 aprilie 2024, s-a decis reorganizarea începând cu data de 1 mai 2024 a Casei de cultură ***** în „Centru Cultural" şi s-a aprobat Regulamentul de organizare şi funcționare a Centrului Cultural ***** *(f.d. 38-41).*
36. Prin dispoziția nr. ***** din 20 mai 2024 s-a preavizat Pisarenco Iurie despre lichidarea funcției de director a Casei de Cultură, începând cu data de *****2024, s-a pus în sarcina lui Pisarenco Iurie, directorul Casei de Cultură, să predea toate documentele şi bunurile ce le ține în gestiunea sa, iar conducătorul artistic al Centrului Cultural, dra Craijdan Alina să preia bunurile conform actului întocmit în prezența comisiei de inventariere, pînă la eliberarea din funcție *****2024: Ultimul concediu i s-a acordat pentru anul 2023, începînd cu 30 noiembrie 2023 pînă la 13 decembrie 2023 şi 15 ianuarie 2024 pînă la 31 ianuarie 2024 *(f.d. 42).*
37. Astfel, la *****2024, Pisarenco Iurie a fost eliberat din funcție, conform ordinului din *****2024.
38. Conform răspunsului nr. 399 din 31 octombrie 2024, Primarului s. ***** a informat reclamantul că pentru a beneficia de indemnizație: Pentru I (prima) lună, este necesar să întocmească actul de primire- predare întocmit în prezența comisiei de inventariere şi transmis contabilului-şef Nesterov Svetlana. Acest act fiind menționat în dispoziția nr. ***** din 20 mai 2024 Cu privire la preavizare şi care pînă în prezent nu a fost îndeplinit. Pentru II (a doua) lună, să prezinte dovezi precum că, nu a fost încadrat în cîmpul muncii în această perioadă *(f.d. 44).*
39. Potrivit răspunsului nr. P-429 din 11 decembrie 2024, Inspectoratul de Stat al Muncii a informat reclamantul Pisarenco Iurie că a constatat că potrivit actelor contabile administrația primăriei nu a calculat şi achitat sumele (13.428,39 lei) ce i se cuveneau în ziua eliberării din serviciu sau la o altă dată agreată de către părți, contrar art. 143 din Codul muncii. Astfel, fiind în drept să se adreseze în instanța de judecată cu o acțiune, inclusiv prin prisma prevederilor art. 330 alin. (2) din Codul muncii.
40. Tot din materialele cauzei urmează că, prin cererea din 23 ianuarie 2025, Pisarenco Iurie a solicitat Primarului satului *****, raionul Dubăsari achitarea plăților restante în sumă de 13.428,39 lei, precum și suma suplimentară conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii în mărime de 7.533,30 lei, pentru perioada *****2024 – 29 ianuarie 2025 *(f.d. 11).*
41. Conform informației din contul reclamantului Pisarenco Iurie, la 29 ianuarie 2025 a fost efectuată plata în mărime de 13.428,39 lei cu titlu de indemnizație pentru eliberare, concediale și premiul anual *(f.d. 12).*
42. Prin cererea din 29 aprilie 2026, Pisarenco Iurie în mod repetat a solicitat pârâtului achitarea tuturor plăților, precum și a prejudiciului moral în mărime de 50.000,00 lei *(f.d. 13).* Totodată, a sesizat în mod repetat Inspecția teritorială de muncă Chișinău *(f.d. 15).*
43. Potrivit răspunsului nr. 195 din 7 mai 2026, Primarul satului ***** a comunicat despre faptul că suma de 13.428,39 lei a fost transferată integral, urmând ca Pisarenco Iurie să predea bunurile aflate în gestiunea sa în perioada deținerii funcției, în caz contrar își

rezervă dreptul de a se adresa cu acțiunea corespunzătoare în instanța de judecată, pentru a solicitat atragerea la răspundere a ultimului conform legislației în vigoare, acțiunile sale fiind susceptibile de răspundere materială, civilă și, după caz, penală *(f.d. 16 - 18).*

44. De asemenea, din răspunsul nr. 1364 din 2 iunie 2026, Inspectoratul de Stat al Muncii a reiterat că administrația primăriei s. *****, r-nul Dubăsari, nu a calculat şi nu a achitat sumele cuvenite la eliberarea din funcție a cet. Iurie Pisarenco în sumă de 13.428,39 lei, contrar prevederilor art. 143 din Codul muncii. Astfel, pentru încălcările depistate administrației instituției nominalizate i-a fost înmânat un proces-verbal de control cu prescripția de a remedia încălcările constatate în termenul stabilit. Ulterior, prin răspunsul nr. 47 din 29 ianuarie 2025 şi documentelor anexate (transferul salariului în cont de card din 29 ianuarie 2025) de către administrația primăriei s. *****, r-nul Dubăsari rezultă că, pe contul cet. Pisarenco Iurie a fost transferată suma de 13.428,40 lei (indemnizația de eliberare, zilele de concediu de odihnă anuale nefolosite, premiul anual pentru anul 2024).
45. Ca urmare, la 22 iunie 2026, Pisarenco Iurie, prin intermediul avocatului Maștalin Tatiana a solicitat pârâtului achitarea plăților suplimentare în baza art. 330 alin. (2) din Codul muncii, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută: din suma de 13.428, 39 lei, pe perioada *****2024 – 29 ianuarie 2025 în sumă de 7.775,03 lei (calculul 13.428,39 lei x 193 zile x 0,3% = 7.775, 03 lei); din suma de 7.775,93 lei, pe perioada 30 ianuarie 2025 – 22 iunie 2026 în sumă de 11850,***** lei (calculul 7.775,93 lei x 508 zile x 0,3% = 11.850,***** lei).
46. În contextul pretențiilor înaintate, instanța de judecată reține prevederile art. 9 alin. (1) lit. d), n) din Codul muncii, conform cărora „*salariatul are dreptul la achitarea la timp şi integrală a salariului, în corespundere cu calificarea sa, cu complexitatea, cantitatea şi calitatea lucrului efectuat; la repararea prejudiciului material şi a celui moral cauzat în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor de muncă, în modul stabilit de prezentul cod şi de alte acte normative”.*
47. Potrivit art. 10 alin. (2) lit. h), p) din Codul muncii *,,angajatorul este obligat să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă; să repare prejudiciul material şi cel moral cauzat salariaţilor în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor de muncă, în modul stabilit de prezentul cod şi de alte acte normative.”*
48. În temeiul art. 142 alin. (1)-(3) din Codul muncii *,,(1) Salariul se plăteşte periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: a) nu mai rar decît de două ori pe lună pentru salariaţii remuneraţi pe unitate de timp sau în acord; b) nu mai rar decît o dată pe lună pentru salariaţii remuneraţi în baza salariilor lunare ale funcţiei. (2) Angajatorul este obligat să încunoştinţeze salariatul despre mărimea salariului, forma retribuţiei, modul de calculare a salariului, periodicitatea şi locul de plată, reţinerile, alte condiţii referitor la salariu şi modificările acestora. (3) La achitarea salariului, angajatorul este obligat să informeze în scris fiecare salariat despre părţile componente ale salariului ce i se cuvine pentru perioada respectivă, despre mărimea şi temeiurile reţinerilor efectuate, despre*

suma totală pe care urmează să o primească, precum şi să asigure efectuarea înscrierilor respective în registrele contabile.”

49. Iar, potrivit art. 143 din Codul muncii „*dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face: a) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu - în ziua eliberării; b) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (concediu medical, absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.) - cel tîrziu în ziua imediat următoare zilei în care salariatul eliberat a cerut să i se facă achitările; c) în caz de încetare a contractului individual de muncă prin demisie, înainte de expirarea termenelor indicate la art.85 alin.(1), (2) şi (4[1]) - în ziua eliberării sau la data agreată de părţi, dar nu mai târziu de data achitării salariului pentru luna în care a încetat contractul individual de muncă. (2) Dacă se contestă cuantumul sumelor ce se cuvin salariatului la eliberare din serviciu, angajatorul este obligat, în orice caz, să-i plătească, în termenele prevăzute la alin.(1), suma necontestată.”*
50. La fel, conform art. 329 alin. (1) și (2) din Codul muncii „*angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi”.*
51. Conform art. 330 alin. (1), (2) din Codul muncii *„(1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: e) reţinere a plăţii salariului; f) reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspîndire, prin orice mijloace (de informare în masă, referinţe scrise etc.), a informaţiilor calomnioase despre salariat. (2) În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art. 123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.*
52. Normele legale citate supra impun în sarcina angajatorului obligația de a achita integral și în termen toate drepturile bănești cuvenite salariatului la încetarea raporturilor de muncă. Nerespectarea acestei obligații atrage plata suplimentară prevăzută de art. 330 alin. (2) din Codul muncii, dacă întârzierea este imputabilă angajatorului.
53. Totodată, instanța de judecată ține să explice că plata suplimentară reglementată de art. 330 alin. (2) din Codul muncii reprezintă o măsură legală de compensare a salariatului pentru lipsirea temporară de folosința sumelor ce i se cuveneau. Dreptul la această plată apare din momentul expirării termenului legal de achitare, fără a fi condiționat de adresarea prealabilă a salariatului către angajator. În această materie, culpa angajatorului se prezumă din momentul în care acesta nu își execută obligația legală de plată la scadență. Angajatorul poate fi exonerat de răspundere numai dacă demonstrează existența unei împrejurări obiective, neimputabile lui, care a făcut imposibilă executarea obligației.
54. Raportând aceste considerații la circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată că raporturile de muncă dintre Pisarenco Iurie și Primăria satului ***** au încetat la

*****2024, iar suma de 13.428,39 lei, compusă din: (i) indemnizația de eliberare, (ii) compensația pentru concediul de odihnă nefolosit și (iii) premiul anual pentru anul 2024, a fost achitată abia la 28 ianuarie 2025, fiind înregistrată în contul reclamantului la 29 ianuarie 2025.

55. Întârzierea achitării este confirmată atât prin ordinul de plată nr. 33 din 28 ianuarie 2025 și informația din contul reclamantului Pisarenco Iurie, cât și prin răspunsurile Inspectoratului de Stat al Muncii nr. P-429 din 11 decembrie 2024 și nr. 1364 din 2 iunie 2026.
56. Astfel, Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat cu certitudine că administrația Primăriei satului ***** nu a calculat și nu a achitat reclamantului Pisarenco Iurie, suma de 13.428,39 lei la data eliberării din serviciu sau la o altă dată convenită de părți, contrar art. 143 din Codul muncii. Pentru remedierea încălcărilor, angajatorului i-a fost înmânat un proces-verbal de control cu prescripție.
57. De altfel, pârâta în persoana primarului s. *****, Sultan Iurie, nu contestă faptul că suma respectivă nu a fost achitată la data eliberării. Aceasta susține însă că plata a fost reținută deoarece reclamantul Pisarenco Iurie nu ar fi transmis bunurile și documentele aflate în gestiunea sa, conform actului de primire-predare.
58. Instanța de judecată apreciază că argumentul respectiv nu poate înlătura răspunderea angajatorului. Obligația salariatului de a transmite bunurile aflate în gestiune și obligația angajatorului de a efectua achitările la încetarea raporturilor de muncă sunt obligații distincte, iar executarea celei din urmă nu poate fi condiționată de îndeplinirea celei dintâi în lipsa unui temei legal expres.
59. Mai mult, potrivit art. 143 alin. (2) din Codul muncii, chiar și atunci când cuantumul sumelor cuvenite la eliberare este contestat, angajatorul este obligat să achite în termen partea necontestată. Or, pârâta nu a prezentat probe din care să rezulte că, la data încetării raporturilor de muncă, ar fi contestat în mod real și justificat cuantumul sumei datorate reclamantului.
60. Prin urmare, instanța de judecată conchide că susținerea pârâtei privind imposibilitatea legală de a efectua plata în lipsa actului de primire-predare nu este întemeiată pe o normă juridică și este contrazisă chiar de conduita ulterioară a acesteia, întrucât suma de 13.428,39 lei a fost achitată fără ca pârâta să confirme întocmirea actului respectiv.
61. Instanța de judecată nu poate reține nici argumentul potrivit căruia suma de 1.888,23 lei, indicată de pârâtă drept premiu anual pentru anul 2024, nu ar fi supusă calculării plății suplimentare. Or, Inspectoratul de Stat al Muncii a stabilit expres că întreaga sumă de 13.428,39 lei reprezenta plăți cuvenite reclamantului, iar din actele prezentate nu rezultă că, până la achitare, pârâta ar fi individualizat componentele acestei sume, scadența fiecăreia și existența unui termen distinct de plată pentru premiul anual.
62. Totodată, în instanța de judecată s-a constatat că Primăria satului Pârâta, raionul Dubăsari, nu a contestat actele emise de Inspectoratul de Stat al Muncii, acestea producînd efectele juridice corespunzătoare, fiiind opozabile părții.
63. Astfel, Primăria satului Pârâta, raionul Dubăsari nu a răsturnat prezumția culpei sale și nu a demonstrat existența unei cauze neimputabile care să fi împiedicat achitarea în termen a sumei de 13.428,39 lei.
64. Prin urmare, instanța constată întrunirea condițiilor prevăzute de art. 330 alin. (2) din Codul muncii pentru încasarea plății suplimentare: existența unei obligații bănești certe,

reținerea acesteia peste termenul legal, culpa angajatorului și perioada determinabilă a întârzierii. Adică, Primăria satului Pârâta, raionul Dubăsari, era obligată să-i transfere lui Pisarenco Iurie, la *****2024, indemnizația de eliberare, compensația pentru concediul de odihnă nefolosit și premiul anual pentru anul 2024, însă plățile au fost efectuate la 29 ianuarie 2025.

65. Ca urmare, Pisarenco Iurie este îndreptățit să solicite încasarea unei penalități din momentul apariției dreptului încălcat.
66. În continuare, instanța de judecată reține că reclamantul a solicitat încasarea plății suplimentare pentru 193 de zile de întârziere, aferente perioadei *****2024 - 29 ianuarie 2025, prezentând următorul calcul: 13.428,39 lei × 193 de zile × 0,3% = 7.775,03 lei. Verificând calculul prezentat instanța de judecată consideră întemeiată încasarea de la Primăria satului ***** în beneficiul reclamantului Pisarenco Iurie a sumei de 7.775,03 lei, cu titlu de plată suplimentară pentru întârzierea achitării drepturilor cuvenite la eliberarea din serviciu.
67. Cu privire la solicitarea de încasare a sumei de 11.850,***** lei, calculate pentru perioada 30 ianuarie 2025–22 iunie 2026 prin aplicarea procentului de 0,3% asupra plății suplimentare de 7.775,93 lei, instanța de judecată o apreciază ca fiind neîntemeiată.
68. Or, din prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii rezultă că plata suplimentară se calculează asupra salariului, indemnizației de concediu, plăților la eliberare sau asupra altor drepturi bănești cuvenite salariatului și neachitate în termen. Plata suplimentară rezultată din aplicarea art. 330 alin. (2) din Codul muncii nu reprezintă salariu, indemnizație de concediu ori o altă plată datorată pentru munca prestată, ci consecința legală a achitării tardive a acestor drepturi.
69. Astfel, instanța remarcă că norma invocată nu prevede posibilitatea aplicării repetate a procentului de 0,3% asupra plății suplimentare deja calculate.
70. Prin urmare, odată cu achitarea sumei principale de 13.428,39 lei, la 28 ianuarie 2025, a încetat curgerea plății suplimentare prevăzute de art. 330 alin. (2) din Codul muncii. Neachitarea benevolă a acestei plăți suplimentare nu determină calcularea unei alte plăți de 0,3% asupra ei.
71. În consecință, pretenția privind încasarea sumei de 11.850,***** lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.
72. Cu privire la pretenția privind repararea prejudiciului moral în sumă de 50.000,00 lei, instanța reține că în temeiul art. 5 lit. k) Codul muncii, printre principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, ce reies din normele dreptului internaţional şi din cele ale Constituţiei Republicii Moldova, include şi principiul obligativitatea reparării integrale de către angajator a prejudiciului material şi a celui moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor de muncă.
73. Instanța de judecată observă că repararea prejudiciului moral presupune constatarea unei fapte ilicite, a unor suferințe psihice ori morale efectiv suportate, a legăturii de cauzalitate dintre conduita angajatorului și consecințele invocate, precum și a culpei angajatorului. Existența prejudiciului moral nu poate fi dedusă în mod automat din simpla încălcare a termenului de achitare.
74. La caz, reclamantul a invocat starea de umilință și disconfortul provocat de întârzierea achitării, precum și pretinsa răspândire a unor informații calomnioase prin răspunsul nr.

195 din 7 mai 2026, fără a individualiza consecințele produse asupra stării sale psihice, vieții personale ori reputației.

75. Or, referitor la afirmațiile cuprinse în răspunsul Primăriei s. ***** nr. 195 din 7 mai 2026, instanța de judecată observă că acestea exprimă poziția pârâtei în cadrul examinării cererii prealabile și privesc pretinsa neexecutare a obligației de predare a bunurilor aflate în gestiunea reclamantului. Înscrisul respectiv a fost comunicat reclamantului ori reprezentantului acestuia, fără a fi prezentate probe că informațiile ar fi fost difuzate unor terțe persoane sau publicului.
76. Prin urmare, nu a fost demonstrată răspândirea unor informații calomnioase în sensul art. 330 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.
77. Totodată, avertizarea referitoare la posibilitatea sesizării organelor competente, în cazul constatării unor prejudicii aduse patrimoniului public nu echivalează cu atribuirea certă a săvârșirii unei infracțiuni și nici nu demonstrează lezarea reputației reclamantului.
78. De asemenea, pentru consecințele patrimoniale produse prin neachitarea în termen a plăților suplimentare, reclamantului i-a fost recunoscută plata suplimentară de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere, prevăzută de art. 330 alin. (2) din Codul muncii, în sumă de 7.775,03 lei. Această plată are caracter compensatoriu și constituie remediul legal pentru lipsirea temporară a salariatului de posibilitatea folosirii sumelor cuvenite.
79. Cu privire la Consiliul sătesc *****, instanța de judecată constată că raportul individual de muncă a fost stabilit cu Primăria satului *****, dispoziția de numire și actele privind încetarea raportului de muncă fiind emise de primar, iar plata sumei de 13.428,39 lei fiind efectuată din contul Primăriei satului *****. În consecință, pretențiile formulate împotriva Consiliului sătesc ***** urmează a fi respinse, acesta neavând calitate procesuală pasivă în raport cu obligațiile a căror executare se solicită.
80. Cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată compuse din asistența juridică, instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă „*instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului”.*
81. Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă „*cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei”,* iar conform art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă „*din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică”.*
82. În acord cu art. 96 alin. (1)-(1^1) din Codul de procedură civilă „*instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat”*.
83. În același timp, potrivit art. 60 alin. (1) din Legea nr. 1260 din *****2002 cu privire la avocatură „*avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă”.*
84. Conform art. 63 alin. (1), (2) și (4) din aceeași lege *„munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se*

stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă."

85. Așadar, raportând normele legale menționate supra la cele constatate, instanța subliniază că cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Sunt realmente angajate sumele pe care partea le-a plătit sau trebuie să le plătească avocatului.
86. Necesitatea cheltuielilor indică timpul rezonabil necesar pentru a reprezenta partea în proces, probat prin listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).
87. Totodată, caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că în raport cu natura activităţii efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existenţa litigiului sau şi reputaţia celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate. Astfel, pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensației acordate și pentru o apreciere corectă se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.
88. În speță, reclamantul Pisarenco Iurie a pretins suma de 16.000,00 lei pentru cheltuieli de asistență juridică, prezentând drept dovadă a suportării cheltuielilor: bonul de plată Seria PL nr. 128394 din 14 iulie 2026 și raportul din 10 august 2026 privind activitatea avocatului Maștalin Tatiana.
89. Potrivit raportului prezentat, asistența juridică acordată a inclus consultația juridică oferită beneficiarului, studierea actelor și a circumstanțelor cauzei, analiza legislației și a practicii judiciare aplicabile, întocmirea cererilor adresate Primăriei satului ***** și Inspectoratului de Stat al Muncii, elaborarea și depunerea cererii de chemare în judecată, precum și reprezentarea intereselor reclamantului în cadrul examinării cauzei *(f.d. 68, 69).*
90. Instanța de judecată atestă că într-adevăr reclamantul Pisarenco Iurie a fost reprezentat în prezenta cauză de către avocatul Maștalin Tatiana, în baza mandatului nr. 2118129 din 22 aprilie 2026.
91. Instanța de judecată constată că acțiunea a fost admisă parțial, cauza nu a prezentat o complexitate juridică ori factuală sporită, nu a presupus administrarea unui probatoriu voluminos și a fost examinată într-o singură ședință de judecată lucrativă, cu prezența părților, iar o parte dintre demersurile efectuate de avocat au vizat solicitarea unor acte și decizii care nu constituie obiectul prezentei acțiuni și nu au avut o contribuție

determinantă la soluționarea litigiului, astfel încât, ținând cont de volumul activității efectiv prestate, durata examinării cauzei și rezultatul obținut, instanța de judecată apreciază că suma de 7.000,00 lei constituie o compensație reală, necesară, rezonabilă și proporțională, și care urmează a fi compesată de pârâtă, urmând a respinge diferența de 9.000,00 lei ca fiind excesivă.

92. Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantului Pisarenco Iurie, avocatul Maștalin Tatiana împotriva Primăriei satului ***** și Consiliului sătesc *****, r-nul Dubăsari, cu privire la încasarea plăților suplimentare pentru reținerea plăților salariale la eliberarea din funcție, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.
93. În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantului Pisarenco Iurie, avocatul Maștalin Tatiana împotriva Primăriei satului ***** și Consiliului sătesc *****, r-nul Dubăsari, cu privire la încasarea plăților suplimentare pentru reținerea plăților salariale la eliberarea din funcție, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Primăria satului *****, r-nul Dubăsari în beneficiul lui Pisarenco Iurie, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r-nul Dubăsari, suma de 7.775,03 lei, cu titlu de plată suplimentară conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, și cheltuielile de judecată compuse din cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 7.000,00 lei, în total suma de 14.775,03 lei (paisprezece mii șapte sute șaptezeci și cinci și 03 lei).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Prezenta hotărâre, în partea încasării plății suplimentare, se execută imediat, stabilindu-se pârâtei un termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii pentru executarea benevolă, iar după expirarea acestui termen creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Prezenta hotărârea, în partea încasării cheltuielilor de judecată, se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central), de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Cimbir Nadejda**